

UZASADNIENIE

Ogromna skala powodzi z maja i czerwca 2010 r., która objęła większą część obszaru Polski (14 z 16 województw) i przyniosła poważne szkody, stwarza konieczność wprowadzenia szczególnych rozwiązań prawnych pozwalających na zagwarantowanie poszkodowanym niezbędnej pomocy oraz uproszczenia procedur związanych z usuwaniem jej skutków.

Wśród poszkodowanych wskutek powodzi z maja i czerwca 2010 r. znaczną grupę stanowią przedsiębiorcy, w szczególności mali, zatrudniający do 50 osób. W wyniku powodzi stracili oni najczęściej cały majątek przedsiębiorstwa i mają dużo większe – niż średnie i duże przedsiębiorstwa – trudności w odbudowie swoich firm i wznowieniu działalności gospodarczej. Powodzią dotknięte zostały w dużej mierze tereny rolnicze, na których najwięcej jest mikro- i małych firm, takich jak sklepy czy też warsztaty usługowe, najczęściej o charakterze rodzinnym. Szkody ponoszone przez tego typu firmy kwotowo nie są wielkie, jednak dla właścicieli są to straty nie do sfinansowania bez pomocy z zewnątrz.

Małe przedsiębiorstwa często nie są ubezpieczone od następstw klęsk żywiołowych i w sytuacji jej wystąpienia nie mogą liczyć na odszkodowanie wypłacane przez ubezpieczyciela. Likwidacja takiej firmy to jednocześnie strata kilku miejsc pracy, a często jedyne źródła dochodu całej rodziny. Jeżeli przedsiębiorstwo nie uzyska pomocy na odbudowę, to jego właściciel i pracownicy bardzo szybko mogą stać się beneficjentami pomocy społecznej i zasiłków dla bezrobotnych. Pomoc udzielana wtedy będzie nie mniej kosztowna, a zdecydowanie mniej efektywna ekonomicznie.

Ustawa określa zasady udzielania pomocy dla mikro- i małych firm ponieważ dla firm średnich i dużych proponowane są inne instrumenty wsparcia w czasie odbudowy po powodzi z maja i czerwca 2010 r. Przedsiębiorstwa średnie i duże, zatrudniające ponad 50 pracowników, dbają o zabezpieczenie podstaw swojej działalności i są w przeważającej większości ubezpieczone. Jednocześnie szkody, jakie ponoszą w wyniku klęski są dużo większe i potrzebują innych instrumentów pomocy (np. preferencyjnych kredytów).

Na obecnym etapie (szczególnie w świetle drugiej fali powodzi) nie jest możliwe pełne oszacowanie zarówno ilości przedsiębiorstw dotkniętych skutkami powodzi, jak i wielkości szkód, jakie ponieśli przedsiębiorcy; zbieranie tych informacji ciągle trwa.

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Pomocą objęci będą przedsiębiorcy prowadzący działalność na podstawie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, prowadzący działalność wytwórczą, usługową lub handlową, a także prowadzący gospodarstwa agroturystyczne. W wyniku powodzi z maja i czerwca 2010 r. straty poniesione przez gospodarstwa agroturystyczne dotyczą nie tylko upraw, ale także pokoi gościnnych i w tym zakresie powinny być traktowane identycznie jak działające na danym obszarze bary i sklepy.

Projekt nie odwołuje się do żadnych definicji mikro- i małego przedsiębiorcy, nie bierze pod uwagę żadnych innych wskaźników, a tylko ilość zatrudnianych w dniu wystąpienia powodzi z maja i czerwca 2010 r. etatowych pracowników, aby w sytuacji, gdy przedsiębiorca, który często stracił całą dokumentację finansową firmy, mógł samodzielnie ocenić, czy pomoc na podstawie tej ustawy mu się należy. Pomocą objęci zostaną także ci przedsiębiorcy, którzy przed wystąpieniem powodzi, zawiesili działalność gospodarczą, np. prowadzą działalność sezonową.

Projekt przewiduje wsparcie przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906). Indywidualna ocena przedsiębiorcy jego sytuacji nie będzie miała wpływu na możliwość uzyskania pomocy.

Pomoc będzie polegała na udzieleniu przedsiębiorcy pożyczki, która na określonych zasadach będzie w części lub w całości umarzana.

Wszyscy przedsiębiorcy, którzy zostali poszkodowani przez powódź z maja i czerwca 2010 r. (tak jak i wszyscy obywatele dotknięci tą klęską) mają prawo do uzyskania pomocy. Projekt ustawy nie przewiduje żadnych innych warunków uzyskania pomocy jak tylko faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej na terenach dotkniętych powodzią i rzeczywiste poniesienie szkody w majątku trwałym lub obrotowym z tego powodu. Odtworzeniu ze środków udzielanej pomocy nie podlega gotówka posiadana w kasie. Kolejność składania wniosków, ani ich merytoryczne przygotowanie nie

będzie miało wpływu na przyznanie pomocy. Niezbędne środki do udzielenia pomocy wszystkim kwalifikującym się przedsiębiorcom będą pochodzić ze środków rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczonej na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych.

Pomoc będzie skierowana na odbudowę tych firm, które przed wystąpieniem powodzi nie były w stanie upadłości. Ma ona służyć odbudowie zdrowych ekonomicznie przedsiębiorstw, a nie podtrzymywaniu działalności firm będących w kryzysie. Dlatego pomoc będą mogli uzyskać ci przedsiębiorcy, którzy w dniu wystąpienia powodzi nie spełniali kryteriów przedsiębiorcy zagrożonego i na których nie ciążył obowiązek zwrotu wcześniej uzyskanej pomocy, która była przyznana niezgodnie z prawem lub ze wspólnym rynkiem.

Pomoc udzielana przedsiębiorcy nie może pokrywać szkód, na pokrycie których otrzymał on inne środki publiczne (np. otrzymał pomoc na odbudowę domu, w którym jednocześnie prowadzi działalność gospodarczą). Wykluczenie to nie dotyczy pomocy udzielanej przez instytucje charytatywne.

Pomoc będzie udzielana przez wybrane fundusze pożyczkowe, z którymi minister właściwy do spraw gospodarki podpisze umowy.

Rozdział 2 Zasady udzielania pożyczek

Pożyczka udzielana będzie do wysokości poniesionej szkody, lecz nie więcej niż 50 000 zł. Pożyczki udzielać będą fundusze pożyczkowe, ponieważ działają one na lokalnych rynkach, znają lokalne potrzeby i uwarunkowania, i są w stanie uruchomić akcję pożyczkową bezpośrednio na terenach dotkniętych powodzią z maja i czerwca 2010 r.

Zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej kwota pożyczki nie będzie przekraczać różnicy między wysokością poniesionych szkód a odszkodowaniem wypłaconym przez ubezpieczyciela, w sytuacji gdy przedsiębiorca, w dniu wystąpienia powodzi, był ubezpieczony od następstw klęsk żywiołowych. W przypadku gdy nie wykupił ubezpieczenia pożyczka może pokryć pełną stratę (gdy wynosiła ona do 50 000 zł).

Przedsiębiorcy będą składać do wybranego funduszu pożyczkowego, wnioski o udzielenie pożyczki w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Pożyczka będzie mogła zostać udzielona określonej przedsiębiorcy jeden raz.

Do uzyskania pomocy w formie określonej tą ustawą niezbędne będzie uzyskanie od wójta gminy, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego dla miejsca faktycznego prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej zaświadczenia, że szkoda, jaką poniósł przedsiębiorca jest wynikiem powodzi z maja i czerwca 2010 r. Zaświadczenie to wydawane będzie na druku, który stanowi załącznik do ustawy.

Przedsiębiorca będzie składać oświadczenia stwierdzające, że spełnia warunki wymagane do objęcia go pomocą przewidzianą w ustawie. Wielu przedsiębiorców poszkodowanych przez powódź z maja i czerwca 2010 r. straciło także całą dokumentację i dlatego udzielenie im pomocy opierać się będzie w całości na wspomnianych oświadczeniach.

Szkoda, którą poniósł przedsiębiorca, musi być oszacowana przez rzeczoznawcę majątkowego. Akceptowany będzie także szacunek szkód dokonany przez ubezpieczyciela, u którego dany przedsiębiorca był ubezpieczony w dniu wystąpienia powodzi z maja i czerwca 2010 r.

Przedsiębiorca jest zobowiązany do wykorzystania (zakupienia i zapłacenia za towary lub usługi) i przedłożenia do funduszu pożyczkowego rozliczenia otrzymanej pożyczki w ciągu 6 miesięcy od daty podpisania umowy z funduszem pożyczkowym. W sytuacji szczególnej, np. konieczności długiego oczekiwania na odtwarzany majątek trwały, fundusz będzie mógł ten termin przedłużyć o dodatkowe 3 miesiące. Fundusz pożyczkowy, który udzielił pożyczki odpowiada za kontrolę jej wykorzystania. Kontrola może odbywać się na podstawie dokumentów (zarówno faktur, jak i rachunków, z uwagi na konieczność uwzględnienia wykonawców niepłacących podatku VAT), ale także na podstawie wizytacji miejsca zamontowania majątku trwałego lub przechowywania majątku obrotowego. Za podlegające rozliczeniu uznaje się te wydatki, które poniósł przedsiębiorca po dniu wystąpienia powodzi z maja i czerwca 2010 r.; nie ma znaczenia, że dokonane one były przed podpisaniem umowy pożyczki.

W przypadku wykorzystania pożyczki zgodnie z celem określonym w ustawie, czyli na odtworzenie majątku trwałego i obrotowego i pokrycie kosztów szacowania strat przez rzeczoznawcę, pożyczka, po rozliczeniu zgodnie z ustawą, będzie przez fundusz umarzana automatycznie. Nie ma innych warunków umorzenia.

Jednak, aby zachęcać przedsiębiorców do ubezpieczania swojego mienia, ustawa przewiduje, że przedsiębiorca, który nie był ubezpieczony będzie mógł liczyć na umorzenie jedynie 75 % kwoty pożyczki. Przedsiębiorca ubezpieczony w dniu wystąpienia powodzi z maja i czerwca 2010 r., może uzyskać umorzenie całej pożyczki.

W sytuacji przedsiębiorcy nieubezpieczonego, spłacie podlegać będzie 25 % kwoty pożyczki, czyli maksymalnie 12,5 tys. zł, nie powinno to stanowić zbyt dużego obciążenia nawet dla bardzo małych firm.

Okres spłaty pożyczki wyniesie maksymalnie do 3 lat od dnia zawarcia umowy z funduszem pożyczkowym przy 9-miesięcznym okresie karencji. Powinno to umożliwić przedsiębiorcy odbudowanie przedsiębiorstwa i ponowne nawiązanie często zerwanych więzi kooperacji lub współpracy.

Wydatki na odtworzenie majątku przedsiębiorca może ponosić jeszcze przed podpisaniem umowy z funduszem, wykładając własne środki. Niekwalifikowane są wydatki ponoszone przed dniem wystąpienia powodzi z maja i czerwca 2010 r. Przedsiębiorca jest zobowiązany, na wniosek funduszu pożyczkowego, nie tylko do okazania dokumentów, ale także do dopuszczenia kontrolerów z funduszu do miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Odtworzony majątek powinien być zamontowany w tym samym miejscu gdzie wystąpiła szkoda. Inna lokalizacja może być zaakceptowana, w przypadku gdy odbudowa zakładu na danym terenie jest niecelowa lub wręcz niemożliwa lub zabroniona.

Projekt ustawy zakłada, że w przypadku stwierdzenia przez fundusz pożyczkowy wykorzystania pożyczki lub jej części, niezgodnie z celem określonym w ustawie, czyli na inne wydatki, np. wyposażenie mieszkania, przedsiębiorca będzie zobowiązany do spłaty kwoty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia podpisania umowy z funduszem.

W przypadku gdy przedsiębiorca odmówi poddania się kontroli funduszu, jest zobowiązany do jednorazowego zwrotu całej kwoty pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki. Żadna jej część nie podlega umorzeniu.

W przypadku gdy oświadczenia złożone przez przedsiębiorcę okażą się nieprawdziwe (np. szkoda, której doznał przedsiębiorca nie była efektem powodzi z maja i czerwca 2010 r., firma była ubezpieczona i przedsiębiorca na odtworzenie tego samego majątku

otrzymał odszkodowanie i pomoc na podstawie tej ustawy), fundusz wypowiada umowę pożyczki i występuje o zwrot pełnej kwoty pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki. Żadna jej część nie podlega umorzeniu.

Wystarczającym zabezpieczeniem udzielanej pożyczki będzie weksel in blanco. Ta forma zabezpieczenia jest tania, nie wymaga dodatkowych dokumentów i jest szybka w ustanowieniu. Fundusz nie będzie sprawdzał ani oceniał zdolności spłaty pożyczki przez przedsiębiorcę.

Rozdział 3 Fundusz pożyczkowy

Pomoc przedsiębiorcom będą udzielały wybrane przez ministra właściwego do spraw gospodarki fundusze pożyczkowe. Aktualnie działa w Polsce ok. 70 regionalnych i lokalnych funduszy pożyczkowych. Mają one dobrze rozbudowaną bazę kadrową i organizacyjną i są w stanie bardzo szybko we wskazanych regionach uruchomić punkty przyjmowania wniosków pożyczkowych, pomóc zorganizować rzeczoznawców szacujących szkody i przeprowadzić procedurę podpisywania umów. Tego typu pomoc dla przedsiębiorców była już organizowana po klęsce powodzi w 2001 r. i działalność funduszy pożyczkowych, ich mobilność, nastawienie na potrzeby przedsiębiorców była bardzo dobrze oceniana. Fundusze pożyczkowe nie podlegają przepisom prawa bankowego, co pozwala dopasowywać stosowane procedury do sytuacji i potrzeb dotkniętych powodzią przedsiębiorców, np. w sytuacji braku dokumentacji finansowej.

Minister Gospodarki wybierze fundusze, które będą udzielać pomocy zgodnie z tą ustawą w drodze konkursu. W konkursie mogą uczestniczyć osoby prawne, które nie działają dla zysku lub zysk przeznaczają na powiększenie funduszu pożyczkowego. Fundusze, których oferty będą rozpatrywane muszą być w dobrej sytuacji finansowej (nie mogą generować strat). Fundusze nie będą otrzymywać wynagrodzenia za prowadzoną działalność pożyczkową, a jedynie pokryją z uzyskanej dotacji swoje uzasadnione koszty operacyjne związane z obsługą pożyczek udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym powodzią z maja i czerwca 2010 r.

Ze względu na konieczność szybkiego rozpoczęcia akcji udzielania pomocy, ogłoszenie o konkursie będzie publikowane tylko na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, a termin składania ofert wyniesie tylko 5 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji. Z uwagi na konieczność pilnego wyłonienia funduszy

pożyczkowych, które będą udzielać pożyczek, do ich wyboru nie będzie stosować się przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, a tylko zasady określone w tej ustawie, ponieważ fundusze pożyczkowe za swoją działalność nie będą pobierać wynagrodzenia.

W informacji minister właściwy do spraw gospodarki określi obszar, jaki ma obsługiwać wybrany fundusz. W zależności od rozmiaru powodzi z maja i czerwca 2010 r. może być to kilka gmin, powiat lub województwo. Minister może ogłosić jednocześnie kilka konkursów, określając różne obszary działalności funduszy. W oparciu o szacunki po pierwszej fali powodzi powinny zostać ogłoszone konkursy obejmujące swoim obszarem, np. całe województwo świętokrzyskie i podkarpackie (po ok. 80 firm poszkodowanych). Województwo małopolskie powinno zostać podzielone na co najmniej dwa obszary ponieważ poszkodowanych jest tam ok. 620 przedsiębiorstw. Ogłaszając konkurs minister ogłosi też zasady oceny złożonych ofert (w formie ilości punktów przyznawanych za spełnienie poszczególnych kryteriów).

Minister wybiera fundusz biorąc pod uwagę następujące elementy: termin rozpoczęcia udzielania pomocy, jej organizację, w tym miejsca udzielania pomocy, ilość osób oddelegowanych do współpracy z przedsiębiorcami i ich kwalifikacje oraz stałą siedzibę funduszu – wpływa to na znajomość realiów danego obszaru. Ważne będą też przewidywane koszty prowadzenia akcji pożyczkowej ponieważ pomniejszać będą one środki skierowane do funduszy. Konkurs otwarty jest także dla podobnego typu instytucji z innych krajów. Wyniki konkursu będą ogłaszane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki. Pomoc powinna zostać uruchomiona jak najszybciej, każdy dzień przestoju to wymierne straty dla firmy, a często także jej kooperantów, dlatego nie jest przewidziana procedura odwoławcza w konkursie na wybór funduszu udzielającego pożyczki.

Z wybranym funduszem pożyczkowym minister właściwy do spraw gospodarki zawrze umowę, w której określone zostaną szczegółowe zasady przekazywania funduszowi dotacji związanej z realizacją zadania. Umowa określi także dokładnie zakres i terminy przekazywania sprawozdań. W przypadku wycofania się funduszu, który wygrał konkurs minister podpisze umowę z funduszem, który zdobył następną w kolejności liczbę punktów za swoją ofertę. W umowie będzie określony termin rozliczenia otrzymanej dotacji.

Aby maksymalnie skrócić czas udzielenia pomocy przedsiębiorcom i jednocześnie uniknąć przeciągania przez fundusze procedury, fundusze są zobowiązane do rozpatrzenia wniosku w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty złożenia kompletnego wniosku. W przypadku braków formalnych wniosku fundusz ma 3 dni na poinformowanie przedsiębiorcy o konieczności uzupełnienia wniosku. Fundusz powinien szczegółowo poinformować przedsiębiorcę, jakie braki ma wniosek tego przedsiębiorcy tak, aby wystarczyło jednokrotne jego uzupełnianie. Wnioski fundusz rozpatruje w kolejności składania.

Środki dotacji uzyskane przez fundusz muszą być gromadzone na odrębnym rachunku. Kwota niewypłacona przedsiębiorcom w formie pożyczek oraz odsetki powstałe na rachunku podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

W ofercie fundusz określa koszty operacyjne, jakie będzie ponosił w związku z udzielaniem pożyczek. Koszty te pokrywane są z dotacji otrzymanej na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Mogą one obejmować koszty wynagrodzeń pracowników funduszu uwzględniające także obciążenia funduszu jako pracodawcy, wynikające z ustawy o ubezpieczeniu społecznym, delegacji, zakup niezbędnych materiałów, a także usług zewnętrznych. Jako usługi zewnętrzne traktowane są: usługi transportowe, wynajmu pomieszczeń, opłaty bankowe, telekomunikacyjne i pocztowe, energia elektryczna itp. Koszty operacyjne w końcowym rozliczeniu nie mogą przekroczyć 5 % kwoty udzielonych i wypłaconych przedsiębiorcom pożyczek.

Środki uzyskane przez fundusz ze zwrotu pożyczek oraz odsetki spłacane przez przedsiębiorców będą zwracane do budżetu państwa.

Rozdział 4 Szczególne rozwiązania podatkowe

Projekt ustawy przewiduje zwolnienie z podatku dochodowego kwoty umorzonych pożyczek przyznanych przedsiębiorcom oraz dotacji otrzymywanych przez wybrane fundusze pożyczkowe.

Wydatki i koszty bezpośrednio sfinansowane z dotacji otrzymywanych przez wybrane fundusze pożyczkowe nie będą uważane za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Rozdział 5 Przepis końcowy

Ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia. Podlegać będzie jednak notyfikacji w Komisji Europejskiej. Ze względu na znaczny zakres szkód wyrządzonych przez powódź w 2010 r. i konieczność szybkiego udzielenia pomocy przedsiębiorcom w odbudowie firm oraz wznowieniu działalności gospodarczej nie stosuje się *vacatio legis*. Biorąc pod uwagę, że przepisy ustawy zawierają regulacje korzystne dla przedsiębiorców, wejście w życie ustawy z dniem ogłoszenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa.

Projekt ustawy był udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. W trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane przepisy oddziałują na przedsiębiorców, którzy ponieśli szkody w wyniku powodzi z maja i czerwca 2010 r., prowadzących działalność gospodarczą na obszarze jej wystąpienia.

Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został rozesłany do następujących partnerów społecznych:

Krajowa Izba Gospodarcza,

Związek Rzemiosła Polskiego,

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,

Business Centre Club,

Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,

Konfederacja Pracodawców Polskich,

Polskie Stowarzyszenie Funduszy Pożyczkowych,

Związek Banków Polskich.

Nadesłane przez partnerów społecznych uwagi zostały w miarę możliwości uwzględnione. Pozostałe rozbieżności dotyczą jedynie wysokości oferowanych w ramach ustawy pożyczek oraz kwestii uwzględnienia banków jako podmiotów, które obok funduszy pożyczkowych mogłyby udzielać tych pożyczek. Propozycja udziału banków w realizacji wsparcia oferowanego w ramach tej ustawy nie została uwzględniona, gdyż obecnie w Ministerstwie Gospodarki trwają prace mające na celu uruchomienie wsparcia polegającego na umożliwieniu przedsiębiorcom, których straty zdecydowanie przekraczają kwotę 50 tys. zł, uzyskiwania środków finansowych na odbudowę utraconego lub zniszczonego w wyniku klęski żywiołowej majątku przedsiębiorstwa, przez zaciąganie kredytów na preferencyjnych warunkach.

Propozycje zawarte w projekcie ustawy spotkały się także z pozytywną opinią bardzo małych przedsiębiorców z rejonu Sandomierza w czasie spotkania w dniu 16 czerwca

2010 r. Jediną powszechnie zgłaszana uwaga była zbyt mała kwota udzielanej pożyczki.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Decydujące znaczenie dla wydatków budżetu państwa będzie miał szacunek strat, jakie ponieśli przedsiębiorcy, co nie jest jeszcze w pełni możliwe. Nie jest możliwe zrekompensowanie przedsiębiorcom w roku 2010 pełnych poniesionych strat. Jednak wszystkim poszkodowanym przedsiębiorcom, którzy spełniają warunki określone w ustawie, zostaną przyznane umarzalne – po spełnieniu określonych w ustawie warunków – pożyczki.

Wstępnie szacuje się na podstawie danych, które napłynęły od wojewodów do dnia 30 czerwca 2010 r., że jest ponad 1500 poszkodowanych przez powódź przedsiębiorców, a wyliczone dotąd straty wynoszą ponad 400 mln zł. Kwoty te zapewne będą wyższe, w miarę napływu kolejnych danych, także z województw, które zostały najbardziej poszkodowane. W tym zakresie szacunków, niezbędne środki budżetowe na pożyczki dla poszkodowanych przedsiębiorców powinny wynieść ok. 85 mln zł. Szacuje się, że np. w województwie mazowieckim, w którym zgłoszono ok. 50 poszkodowanych przedsiębiorców, niezbędne byłoby przeznaczenie na pożyczki kwoty ok. 1,3 mln zł, przy szacowanej przeciętnej pożyczce w kwocie 26 tys. zł.

W szeregu województw liczba poszkodowanych przedsiębiorców oraz poniesione straty są znacznie wyższe.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowana w projekcie ustawy pomoc dla przedsiębiorców umożliwi odtworzenie utraconych w wyniku powodzi z maja i czerwca 2010 r. miejsc pracy, co zapobiegać będzie negatywnym skutkom zarówno dla pracodawców, jak i pracowników oraz będzie miało wpływ na rozwój lokalnych rynków pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane rozwiązanie pozwoli na odtworzenie utraconego przez przedsiębiorców majątku przedsiębiorstwa oraz na wznowienie i dalsze prowadzenie działalności gospodarczej.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowane regulacje będą miały wpływ na sytuację regionów, umożliwią szybszą odbudowę gmin i miejscowości dotkniętych powodzią, zapewnią utrzymanie miejsc pracy i dopływ podatków płaconych przez przedsiębiorców i ich pracowników.